

SLOVENEK

Političen list za slovenski narod.

Naročnine in "inserate" sprejema upravnštvo v Katol. Tiskarni, Kopitarjeve ulice št. 2.

Rekopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne sprejemajo.

Uredništvo je v Semeniških ulicah št. 2, 1., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob pol 6. uri popoldne.

Štev. 153.

V Ljubljani, v ponedeljek 8. julija 1901.

Letnik XXIX.

Angleška grabežljivost.

Jako poučna je zgodovina angleške trgovinske politike. Do 14. stoletja so imeli trgovino na Angleškem v rokah tujci, največ Nemci, Italijani in Nizozemci. Angleži so bili dotlej poljedelci in so izvažali le surovine, osobito ovčjo volno. Tudi brodarstvo je bilo v tujih rokah. V 14. stoletju pa se je med Angleži vzbudil narodni egoizem, ki je tekom stoletij priboril Angliji prvo mesto na svetovnem trgu. S trgovino pa je rasla tudi angleška moč in veljavnost. Na vseh koncih in krajih zemeljske oble so si Angleži osvojili bogate pokrajine, katere varujejo z velikanskim brodom in močnimi trdnjavami.

"L' appétit vient en mangeant", ta Rabalaisov izrek velja v prvi vrsti o Angležih. Kakor polip je Anglež iztezal svoje dolge prste po lepih pokrajinah in ugodnih pristaniščih. Sir Dilke v svoji knjigi "Greater Britain" že kaže Angležem "solnce svetovne vlade" in ovenčani pesnik Kipling opeva angleško "gospodstvo sveta". Da, Angleži so podobni Mohamedovim četam, ki so s koranom v levici in z mečem v desnici širili svojo kruto oblast.

Pač poznamo angleške državnike, ki so s prepričanjem zagovarjali narodno svobodo in svetovni mir. Cobden, Gladstone in Bright so bili navdušeni zagovorniki narodne ravnopravnosti in samostojnosti. Toda taki možje so mej Angleži le redko sejani. Angleži imajo denar in s tem kupujejo "junake", ki se bore za angleško slavo in domovino. To vidimo v Ameriki, Aziji, Avstraliji in v Afriki zasledujemo že dolga desetletja angleške nenasitnosti brez ozirno strast.

Ali si moremo misliti večjo krutost, nego je krvavi boj proti Buram, ki je posledica angleškega cinizma in imperializma! Pošteni Angleži se sami zgražajo ob vandalskih dogodkih v južni Afriki. Nedavno je izšla knjiga o razmerah in dogodkih v južni Afriki, ki je na Angleškem vzbudila

največjo pozornost. Turki so svoj čas tako nečloveško in surovo tlačili in mučili krščansko rajo, kakor danes Angleži davijo burske družine. Žene in nedolžni otroci morajo prenašati krute kazni za svoje može in očete, ki branijo pradedov domovja proti angleški grabežljivosti.

Ostro je bičal to nečloveško vojsko znani angleški parlamentarec Labouchère. Drugi član angleškega parlamenta, Lloyd George, je imenoval bursko vojsko sramoto za Angleže.

Bivši minister marki of Rippon je v javnem pismu obsojal angleško vojno upravo in njen zistem. V sredi Londona so nedavno na javnem meetingu množice z odobravanjem v sprejelo resolucijo, ki obsoja vladno politiko.

Žal, da so to le posamezni odmevi človeških src in da je ogromna večina angleškega naroda v imperialistiškem taboru. Celo liberalna stranka se je izneverila svojim načelom in zatajila svojega Gladstona. Razdvojila se je v dva tabora in možje kot Grey, Rosebery in Asquith ne odobrujejo govora voditelja Campbell Bannermana, ki je obsojal bursko vojsko kot krivično.

Svetovna vlada, to je bojni klic angleških imperialistov. Angleški jezik mora biti splošni kulturni jezik, angleška zastava vihra na vsaki skali ob morjih okoli zemlje. Zato je angleška grabežljivost prva in največja nevarnost za svetovni mir.

Spletke proti balkanskim Slovanom.

Ni še minilo leto dni, kar je rumunski ministerski predsednik na nenavaden način napadel Bolgare in nazval njihov narodni odbor za osvobodjenje Makedonije anarhistično društvo ter odločno zahteval od bolgarske vlade, da proti temu odboru postopa najodločneje. S tem ravnanjem rumunskega ministra je bilo zadovoljno vse, kar stoji v protislovanskem taboru. Ne samo Rumuni, nego tudi Turki, Grki, Mažari, Arbanasi, vsi

so začeli složno boj proti Bolgarom ter zahtevali, da se v tem narodu zatre za vselej vsaka nada za svobodo.

Rumunijo sta podpirali seveda tudi Nemčija in Avstroogerska, a slednjič se je v to stvar vmešala tudi Rusija ter prisilila Bolgarijo in bolgarski odbor, da opusti za zdaj vsako delovanje v Makedoniji. Razume se, da je to Rusija storila le zaradi zmešnjav na iztoku, kjer je vmešana v kitajske zadeve morala uporabiti vse sile, da se vzdrži na vrhuncu. In tako se je posrečilo Turku, da je dobil zopet proste roke ter začel zatirati Bolgare po Makedoniji, kakor je to delal l. 1875 in 1876 po Bolgariji.

Žalostna poročila dohajajo iz nesrečne Makedonije že delj časa. Turki davijo Bolgare z vso njim prirojeno krvoločnostjo, z nedolžnimi žrtvami polnijo temnice, a vasi izpreminjajo v pepel. Ljudje beže v sosedno Bolgarijo, kjer jim postaja pa tudi že nadežno, ker je preveč teh beguncev. In žive duše ni med evropskimi diplomati, ki bi se zavzela za ta siromašni narod. So pač to Slovani, a za Slovane nima nobeden srca, a vsi njegovi sosedje bi najrajši videli, da se čim prej ugonobi.

Kako vse drugače se je ponašala Evropa nasproti Grkom in Rumunom, ko so se vzdignili za svobodo proti Turkom! In ni li grška "heteria" imela isti cilj in rabila ista sredstva, kakor zdaj makedonski odbor? Kaj so Grki in Rumuni že vse to pozabili? Ali jim niso Turki še dandanes sovražni ter jih zavirajo v njihovem razvitju, a mesto proti njim se družijo proti nesrečnim Bolgarom, ki tako hrepene po svobodi, kakor so na početku prošlega veka hrepeli sami.

In kakor v posmeh slovanskemu svetu sta se pogovarjala na slovanskih tleh kralja Grkov in Rumunov, kako bi se začela politika proti Bolgarom in Srbom na Balkanu nadaljevala v dosedanem zmislu, da se vzdrži še nekaj časa "status quo", da se pripravi boljše obadva za boj proti balkanskim Slovanom, posebno proti Bolgarom, katerim

je bila namenjena Makedonija že po svetoštetfanskem miru.

Turkom se izroča še za nekaj časa Makedonija, da tamkaj zatirajo slovansko prebivalstvo, katero je na poti Grkom posebno ob obali Egejskega morja; a Rumunija želi spraviti na noge nekoliko tisoč v Makedoniji prebivajočih Kara Vlahov, da bodo delali zmešnjave Bolgarom, ako se ti mogoče upro proti Turkom. Pravijo, da so tudi avstrijsko-ogerski politični krogi spornumni s tako politiko česar pa mi ne verjamemo, kajti podpirati Rumune ne pomeni nič drugega nego gojiti rumunsko irredento v Erdelju in Bukovini. Dosti je, da pod neodločno avstro-ogersko politiko uspevata že dve irredenti, laska in nemška. Kaj potrebujemo še tretje? Balkanski Slovani pa bi morali po teh dogodkih uravnati svoje politično delovanje.

Boj med Srbi in Bolgari radi Makedonije bi moral prenehati, kajti zdaj se gre za to, da Makedonija ne postane niti bolgarska niti srbska, marveč grška posest. Tega balkanski Slovani ne smejo nikdar dovoliti. Srbiji in Bolgariji je Egejsko morje neobhodno potrebno, a glavna naloga obeh držav mora biti, da razširita svoje meje do tega morja.

Bolgarom je bil že Ignjatjev en del tega morja določil, ali jim ga je bil berlinski kongres vzel. V slogi s Srbijo pa ga morejo dobiti zopet nazaj, toda pri tem bi moral pripasti zapadni del Srbiji, ki bi tako postala od sredozemske tudi pomorska država, kar bi bilo za njen razvitek velike važnosti. Proti grškemu in rumunskemu kovarstvu pa je za balkanske Slovine edina rešitev sloga, katere je bilo do zdaj med njimi vse premalo.

Politični pregled.

V Ljubljani, 8. julija.

Shod zastopnikov nemških mest

se je vršil v soboto, kot je bilo naznanjeno, v Št. Hipolitu. Zastopane so bile na shodu

LISTEK.

Med romanskimi narodi.

Popotni spomini iz Italije, Španije, Francije in Švice.

Piše Jos. Lavtižar.

(Dalje.)

Cenjeni čitatelj morebiti pričakuje, da bom razlagal na dolgo in široko zgodovino božjega pota ter našteval čudeže, ki so se godili in se še vedno gode v Lurdu. To bi bilo po eni strani nepopolno, kajti dogodkov, ki so se tukaj vršili, ni mogoče načrtati v kratkih potezah; po drugi strani pa tudi nepotrebno, ker se je že toliko pisalo in govorilo o tej reči, da ni nobenemu več neznan. Moje pripovedovanje naj obsega le to, kar sem videl; natančnejih poročil je dobiti v knjigah, ki se znanstveno bavijo s to zadevo.

Lurške cerkve so sicer prekrasne, toda središče ali srce je ona častita, skalnata, šest metrov visoka duplina, kjer je obiskovala nedolžna deklica preblazeno Devico. "Želim, da pride veliko ljudi tu sem" — jej je enkrat rekla nebeška Gospa. O sreča! Med milijoni božjepotnikov sem izvedel tudi jaz za to vabilo in priromal k jami, pred katero in v kateri sem se v pristrčni molitvi — tukaj nihče ne more moliti drugače kakor prisrčno — izročeval Mari-

jinemu varstvu. Ne v samohvalo, temveč v znamenje hvaležne prijateljske zveze, moram opomniti, da so mi stopili pred oči vsi dragi znanci, ki ne morejo obiskati tega blaženega koščeka zemlje, pa so mi pri slovu od doma naročevali, naj se jih spomnim v Lurdu. Votlina je vsled množestvilnih plapolajočih sveč vsa okajena. Ob straneh vseča znamenja človeške revščine (palice, berglje in drugo tako "luksurijsno" orodje) govore o usmiljenem maternem srcu. Nemo kleči ljudstvo na tleh, usta se ne gibljejo veliko, ker je srce prevzeto najblažjih čutil, sveti mir veje tod okoli, le vzdih pomoči potrebnih in šumenje bližnje reke moti tišino. Da, tukaj človek ne občuje več s svetom; zdi se, da živi v prijetnem zamaknenju in da je dvignen v nadzemeljsko bivanje. Tu je moral pripoznati že marsikater brezverec moč milosti, ko je dobil izgubljeno vero nazaj in se učil zopet moliti.

V vozičkih sedeči bolniki pričakujejo ozdravljenja. Med njimi omenjam belo oblečeno blede damo, katero se strežnice vzdignile iz vozička ter jo počasi pripeljale do piscine t. j. do kopališča, kjer je bil že marsikdo ozdravljen. Na levi strani jame izvira namreč tisti čudoviti vrelec, ki je začel teči 15. febr. 1858. pa se ni nikoli več posušil od onega časa. Vsako minuto dá 85 litrov vode, bistre studenčnine, katere se

lahko vsak napije ali natoči v posodo in vzame s seboj.

Naj dostavim še nekaj toček, ki značijo lep red lurške božje poti.

1. Ne samo v cerkvah, ampak tudi zunaj njih sem videl snago, iz katere se lahko sklepa, da je oskrbnitvo v najboljših rekah. Toliko prostorov in vsi se morajo snažiti, pa nikjer kake zanemarjenosti. Pridno se sučejo metle, omela in brisalke, da ni smeti. Ali je po naših božjih potih tudi tako? Tudi pri nas imamo kraje, kamor prihajajo od blizu in daleč romarji, ki se pa morebiti spodtikujejo nad to ali ono nerodnostjo.

2. V Lurdu ni nobenega "štanta" pri cerkvi. Eno prodajalnico sem sicer videl, pa je tako vzdana med drugimi poslopji, da jo komaj opaziš. Pri nas pa sme vsaka babura prav poleg cerkvenih vrat prodajati svoj "pofelj", na katerem se dobijo večkrat celo nespodobni napisi. Kako dobro vedo barantači za vsako žegnanje, birmo, misijon itd. Po božjih potih zasedajo najlepše prostore; kolibe imajo postavljene kar sredi trga (Brezje!), in nihče se ne zmeni za to, ker smo vsega navajeni. Kramarjem, ki iščejo dobička po svetih krajih, je že naš Gospod pokazal z bičem pot, torej proč z njimi od obližja hiše božje.

3. V Lurdu ni nobene gostilnice pri cerkvi. Krčmarjem je gotovo izvanredno

dišala krasna pozicija, kjer bi se dalo kaj zaslužiti, toda nobeden ni smel zidati na tem kraju hiše. Vrišč v gostilni in molitev v cerkvi se ne podasta skupaj. In vendar v Lurdu lahko vse dobiš, česar potrebuješ, iti moraš namreč deset minut v mesto nazaj, kar ni bogve kaka daljava.

4. Tudi prosjaka nisem nobenega videl, dasi bi reveži tukaj lahko obogateli. Akoprav je miloščina dobro delo, vendar v Lurdu nimaš prilike, da bo jo delil, ker nihče ne sme beračiti. Kljub temu dobijo tudi siromaki na lep način svoj del, ker se podpirajo iz nabiralnikov, katere polnijo božjepotniki s svojimi milodari. Da se pa denar prav obrača, nam kažejo krasne stavbe, vzoren red, sploh neko blagostanje, ki se povsod vidi in katerega ni ondi, kjer se z denarjem slabo gospodari.

Koga srečam v lurških ulicah, ko sem se že pripravljval za odhod? Tisti dve redovnici, moji bivši sosedi v Zaragozi. Spoznal sem ju takoj, menda tudi oni dve mene. Mlajša je bila bolj šibke, starejša pa krepkejša postave; čudno se mi je zdelo, da nosite obe očali. Na moj pozdrav, kateremu je sledila opazka, da se poznamo iz Zaragoze, odgovori starejša, da ste priromale iz daljne Valencije in da ste presrečni, ko vidite Lurd prvič v življenju. Spomin na Lurd je pač vsakemu neizbrisljiv. (Dalje prih.)

vse nemško-liberalne in nacionalne veličine. Posebno dobro so bila zastopana nemška gnezda na severnem Češkem ter Moravskem in v Šleziji, pa tudi štajerski in koroški neodrešenci so poslali nekaj svojih mož. Izjemo, pravijo, je delalo samo (!) avstrijsko glavno mesto Dunaj ter Hall na Tirolskem ker se županu dr. Kathreinu ni vredno zdelo reagirati na doposlano povabilo. Prav je imel. Razpravljalo se je sicer o nekaterih za občinske uprave perečih vprašanjih, ki so se temeljito prereševala že na dunajskem županskem sestanku, glavni namen pa je bil zborovalcem boj proti „mračnjam“. Vse delo se je vršilo, kakor je naglašal dr. Heissler, z namenom, da se izvrši v duhu cesarja Jožefa II., v duhu nemštva, svobode in luči.

Papež katoliški učiteljski zvezi.

Meščanski učitelj Moser je prejel te dni kot načelnik katoliške učiteljske zveze za Avstrijo sledeče laskavo pismo: „Ko smo pred nedavnim nekatere izmed vas sprejeli v avdijenci, smo čuli z velikim veseljem, kako se je razvila vaša zveza iz malih početkov, tako da je upanje upravičeno, da bo dosegla koristi v najširšem obsegu. Iz pisma pa, ki ste nam je poslali povodom svojega kongresa na Dunaju, razvidimo, da se je število članov namnožilo že na 4000. Ako torej vaša zveza zasluži pohvalo že radi števila članov, je vendar veliko važnej in večji vzrok za priporočanje namen, ki ga složno zasledujete, namreč obogatiti duha mladine ne samo z vednostjo, ki naj služi praktičnemu sedanjemu življenju, marveč pred vsem s čednostmi in pobožnostjo, kakor se spodobi krščanskemu imenu. Ravno s tem svojim prizadevanjem bote pa izborni služili i blagru države kakor tudi vere, ker je popolno dognano, da nihče ne more biti dober državljani, kdor ne časti Boga in je brez vere. Seveda so časovne razmere sovražne in je potrebno prodirati proti toku. Toda bodite pogumni! Nič velikega ni mogoče izvesti za Boga in domovino brez hrabrosti in stanovitnosti. Da bo pa pri vsem vašem stremljenju obilica božje milosti, podeljujemo vam in celi zvezi s posebno ljubeznijo v Gospodu apostolski blagoslov kot dokaz našega priznanja in naklonjenosti!“ — Upati je, da bo to pismo, polno priznanja, znova vzpodbudilo prvoboritelje za dobro sveto stvar.

Volitve v srbsko skupščino.

Za prihodnje volitve v srbsko skupščino je vlada že dovršila potrebne priprave. S tem pa ni rečeno, da se je poskrbelo le za sestavo volivnih imenikov in drugih enakih priprav, marveč vlada je tudi že sestavila listo kandidatov. Za 130 zborniških mandatov je določila 95 radikalnih in 35 napredno-liberalnih kandidatov, za katere bo šel v boj ves vladni aparat po znanem srbskem načinu. Ti vladni kandidatni listi bota pri volitvi stali nasproti listi neodvisnih radikalcev in liberalcev, ki pa v sedanjih razmerah ne morejo upati na nikako zmago.

Položaj katolikov v Bolgartiji

je v marsičem neugodnej nego oni katolikov v Turčiji. Temu je kriva v prvi vrsti katoličanstvu sovražna shizmatična duhovščina vseh vrst, potem pa prevelika popustljivost kneza Ferdinanda, ki je celo svojega sina Borisa žrtvoval na ljubo sovražnikom Rima. Najbolj so jim trn v peti katoliški misijonarji in redovnice ter njihove šole, v katere, mimogrede povedano, tudi shizmatiki najraje pošiljajo svoje otroke. Sbranje je v jedni zadnjih sej sklenilo, da so od svote 70.000 frankov, ki so bili namenjeni za podporo nepravoslavnih šol, ne sme ničesar dovoliti katoliškim šolam. No, princ Ferdinand je baje izjavil, da bo za katoliško semenišče v Plovdivu iz svojega pokrtil nedostatek. Drug dokaz sovraštva je postopanje napram francoskim asumpcionistom. V Varni so si kupili večji prostor za zgradbo samostana in šole. Od župana so dobili potrebno dovoljenje. Pravoslavni škof pa se je 28. maja s svojimi predrznil na stavišče in razdril mejna znamenja, objednem pa določil, da se tam zida pravoslavna cerkev. Francoska diplomacija je sicer takoj energično posredovala in zahtevala odškodnine, a do sedaj še ni došla nikaka rešitev. V Turčiji ali mej Culukafri se katolikom ne godi dosti slabeje.

Dopisi.

Od Device Marije v Polju, dne 6. julija. Nek poseben „ljubitelj“ psihiatrije, ki polemizuje v „Slov. Narodu“ proti „Slovenčevemu“ dopisniku iz ljubljanske okolice v znamenju sovraštva in zaničevanja proti krščanstvu sploh, zlasti pa proti vsem pojavom krščanskega življenja v deželni blaznici na Studencu, ki polemizuje v znamenju svoje, rekel bi božanske vzvišenosti nad revnimi omejenici, ki se ne klanjajo njegovi učenosti in nezmotljivosti — ta ljubitelj psihiatrije se v svoji polemiki zaganja kot razjarjen petelin sedaj v „kapelana, katerega duševno obzorje ni večje kot njegova tonzura“, sedaj v „Matevžeta“ itd.

No, iz same obzirnosti do dopisnika „Narodovega“ — iz golega usmiljenja do njega, ker se je bati, da bi mu slabotni duh v silni in goreči borbi proti kapelanu ne opešal, da bi ne bil prisiljen dopisnik vse svoje psihiatrične znanosti porabiti v lastno zdravljenje (in to morebiti celo brez uspeha), tako da bi za zdravljenje drugih nič psihiatrije ne ostalo — edino iz tega vzroka povemo dopisniku „Narodovemu“ na uho, da je vse streljanje na kapelana in „Matevžeta“ popolnoma zgrešeno, dasi so tudi „Matevžetu“ razmere znane in tudi ve preceniti vrednost oseb in značajev; kajti kapelan z dotično polemiko v Studencu ni v nikaki zvezi.

Dragi ljubitelj psihiatrije, vidite, zajec je za drugim grmom in se smeje gorečemu, na led speljanemu lovcu, ki je zastoj porabil toliko streliva. Streljati bo treba še večkrat, predno zadenete!

Kar se pa tiče „imbecilitete“ Matevžetove — no, naj dopisnik „Narodov“ pomisli na polpretekla časa! Kaj menite, v katerem človeku je več duševnih sil, v človeku, kateri ima v spričevalu osodepolno besedico „Rep“ ali „Vorzug“? Capito? Medice, medice! cura te ipsum!

Opomba uredništva: „Narodov“ dopisnik na Studencu mora biti res prav potreben psihiatričnega zdravljenja, ker se tako neollikano zaganja v gosp. Mat. Riharja, kapelana pri D. M. v Polju. Ta gospod nam doslej o njem res ni poslal še nobenega dopisa. Naj ga pusti torej pri miru!

Šolska razstava na c. kr. umetno-obrtni strokovni šoli.

Kakor smo našim čitateljem že sporočili, je te dni na tukajšnji umetno-obrtno strokovni šoli (Zatiški dvor, Stari trg) razstava šolskih del. Razstava ima namen, pokazati obiskovalcu končni rezultat pouka, ob enem pa mu predložiti, v koliki meri je zašla moderna struja v šolo in kako se ponaša v okviru učnega načrta.

Zastopani so vsi oddelki zavoda s svojimi deli; posebno mnogobrojne pa so raznovrstne risarije. Povsodi se opaža vpliv moderne struje. Dolgočasno kopiranje po mrtvih, starih gipsastih modelih je skoraj popolnoma zginilo, ter se umaknilo risanju po naturi, bodisi po rastlinah, bodisi po živalih ali po človeku. Povsodi vidi oko mnogo barve in mnogo življenja. Poleg pravih naravnih študij opazamo na listih tudi uporabo, to je štilisiranje dotičnega objekta. Tako postopanje močno pospešuje samostojno mišljenje učenca in vzgaja čisto nepričakovane rezultate.

Risarije oddelka za umetno vezenje in čipkarstvo se seveda v prvi vrsti ozirajo na rastlinski ornament. V skoraj neizčrpni množini nam predstavljajo rastlinske motive v različnih risarskih tehnikah, uporabljenih na poklic učenk. Med njimi se nahajajo nekatera jako lepa dela, ki pričajo o nadarjenosti, pridnosti in o izrednem barvenem čutu. — Risbe učencev, narurne študije, kopije in detajli, so istotako v velikem številu razstavljene. Oddelki za stavbinsko in pohištveno mizarstvo, strugarstvo, rezbarstvo in podobarstvo kažejo v svojih strokovnih risarijah toliko mnogovrstnost, svežost in spretnost, da opravičujejo najboljše nade. Tu vidimo prvič tudi študije po živem človeškem telesu, cele in polovične akte, ter študije po človeški glavi.

Zraven risarij vidimo dobro pogojene izdelke pouka v modeliranju, katerim je tudi navadno predmet kak naravni objekt, rastlina ali žival. Mnoga modelirska dela so žgana, druga pa vilita v gips.

Praktiška dela učenk so jako lepa in se raztezajo na vse predpisane tehnike. Od priprostih Holbeinovih obodov do bogate slikarije z iglo, od finega belega vezenja do najfinjših čipkarskih ubodov — vse je zastopano. Vmes je mnogo uporabnih objektov, kakor stenske preproge, blazina, zastori itd.

Izdelki učencev so v mnogoterih ozirih zanimivi; povsodi opazamo, da je delo jako skrbno izpeljano, da je konstrukcija premišljena in pravilna, oblika pa rezultat treznega znanja. Moderni slog je uporabljen pri stenski omari iz zelenega brestovega lesa z lepimi intarzijami, pri omari za smodke, ki je iz imitiranega mahagonija, pri raznih stolčkih in mizicah itd. Na starejših vzorce se naslanja lična postelja z omaro in umivalnikom.

Rezbarski oddelki tudi kaže moderno strujo ter se odlikuje po strogi rezbi in prijetni obliki objektov. Istotako nas zadovoljujejo izdelki podobarskega oddelka, ki je med drugim razstavil veliko Kristovo podobno za razpelo.

Ako končno še omenjamo različnih finih strgarskih drobnin in ličnih pletenih izdelkov, stolov, torbic itd., smo v velikih potezah očrtali razstavo; v detajle se ne moremo spuščati, te more pregledati le obiskovalec sam. In obisk razstave pa priporočamo nujno vsakemu prijatelju našega umetnega obrta. Dobil bode v nji obilo zanimivega in se prepričal, da je med našo mladino mnogo nadebudnih talentov, od katerih nam je pričakovati najlepših vseplov. J.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 8. julija.

Deželni zbor kranjski ima jutri dopoldne ob 9. uri svojo deseto sejo. Na dnevnem redu so razna poročila dež. odbora, finančnega ter upravnega odseka, skupno 20 točk in 13 prošenj za podporo.

Osebnosti. Poštni oficijal g. J. Fink je imenovan davkarjem v IX. činovnem razredu, davčna adjunkta gosp. Jakob Droll in g. Gustav Kern sta imenovana davčnima kontrolorjema v X. činovnem razredu, davčni praktikant g. Viljem Wolf je imenovan davčnim adjunktom v XI. činovnem razredu. — Sekundarij v Gzelini bolnici v Celju postane g. dr. Ernst Jaklin iz Vitanja. — Poljedelski minister je imenoval kanclista g. Mat. Stramiča kancelijskim oficijalom v poljedelskem ministerstvu.

Bolezen tržaškega škofa. „Nov. List“, ki nam je došel danes iz Trsta, poroča: Pretečenega tedna so se vršile v Kopru velike cerkvene slavnosti obletnice patrona sv. Nazarija, katerim so prisostvovali emin. kardinal Misija, presv. tržaško-koperski škof Šterk in poreški škof Flapp. Vsled prevelikega napora je naš presv. škof v noči od srede na četrtek nevarno obolel ter so v naglici morali klicati zdravnika, a ker niso bolečine prenehale, so brzojavili v Trst po škofovega osebnega zdravnika dr. Mandića, kateri je bolanemu pomagal. Drugi dan so bolanega škofa prepeljali v Trst in zdaj prebiva v vili v Škednju, da se opomore.

Promocija. Danes v ponedeljek, 8. t. m. je bil promoviran na Dunaju č. g. Josip Jeršič doktorjem bogoslovja.

Odlikovanje. Gospod dr. A. Stanger, župan v Voloskem, je dobil od velikega vojvode luksenburškega veliki križ vojaškega in civilnega reda Adolfa od Nasove. To je jedno največjih odlikovanj v veliki vojvodini Luksemburg.

Umrla je v tukajšnjem uršulinskem samostanu mati č. Kordula Merhar, rojena Ljubljanka.

„Slovenska krščansko-socialna zveza“ na Šmarni gori. Prelep dan so imeli včeraj krščanski socialci, ko so iz Ljubljane in drugih bližnjih in daljnih krajev v velikem številu prihiti na Šmarno goro zahvaljevati svojo visoko zaščitnico za dosedanje pomoč in prošnjo, naj njihove moči i nadalje krepki. Tri krščansko-socialne zastave: Katol. rok. društva v Vrhniki, Katol. društva sv. Jožefa iz Tržiča in Slov. kršč. soc. zveze iz Ljubljane so se klanjale pred altarjem Matere Božje, katero je proslavljal v svojem cerkvenem govoru g. dr. Krek kot delavko, ki nam povila bolečega Sina in je s to božjo milostjo odlikovala ves delavski stan. Vnemal je v srcih delavcev in delavk, ki so napolnili vso cerkev, ljubezen do Nje, ki naj bo na čelu vseh naših prizadevanj. Pri službi božji so mogočno doneli raz kora zbrani glasovi šentvidskih pevcev in pevki pod vodstvom g. Navinška. Poleg Vrhničanov, Tržičanov, Ljubljancev, št. Vidcev opazili smo v množici tudi kršč.-soc. delavce in delavke iz Vevč, Železnikov in Medvod. Ob teh veličastnih trenotkih, ko je iz sto in sto

grl dvigala se hvalnica Mariji, se je položil temelj vsakoletnemu skupnemu zabiralšču krščansko-socialnih društev pri Mariji na Šmarni gori! V resno razmotrivanje priporočamo vsem društvom od blizu in daleč, da bi bilo velikega pomena, ko bi se vsa naša društva vsako leto v prvih dneh meseca majnika sošla na Šmarni Gori, ki je nekako v sredini dežele, in tu po vzgledu naših prednikov priredila vsakoletni svoj „shod“. Nepopisnega pomena bi bilo to za razvoj krščanske misli mej Slovenci! Po cerkveni službi božji vršila se je na planinci ljudska veselica v najlepšem redu. Preskrbljeno je bilo za vsakovrstno zabavo. Najbolj so zanimali občinstvo vrhniški tamburaši, ki so pokazali s svojim izbornim sviranjem, kaj zamore resen trud. Hvala presrečna za veliko požrtvovalnost, hvala iskrena čvrstim tamburašem, ki so s svojimi milozvočnimi tamburicami povelicali vso slovesnost! Poleg tamburašev pa se odlikovali tudi pevci. Kar trije zbori iz Tržiča, št. Vida in Vrhnike so se kosali, Tržičanje so pokazali, da imajo mej seboj tudi izborne igralne moči in mej mnogimi napitnicami je le prehitro prišel čas ločitve. Prisrčni pozdravi in odzdravi spremljali so izletnike pri odhodu. Krščanski socialci in socialke na svidenje zopet drugo leto na lepi Šmarni gori!

Dnevni red občinskega sveta rednej seji, katera bode v torek, dne 9. julija t. m. ob 6. uri zvečer v mestni dvorani. Naznaila predsedstva. — Čitanje in odobrenje zapisnika zadnje seje. — Stavbnega odseka poročilo o prošnji stavitelja Fr. Faleschinija v zadevi parcelacije posestva ob Elizabetnej cesti. — Direktorija mestne elektrarne poročilo o magistratovem dopisu glede investovane glavnice in v zadevi pridobitve metne glavnice za mestno elektrarno. — Personalnega in pravnega odseka poročilo: o razsodbi c. kr. upravnega sodišča v zadevi samoslovenskih uličnih tabel in o nabitji dvojezičnih uličnih tabel; o prizivu Jerneja Klemenca proti sklepu obč. sveta z dne 16. oktobra 1900; o odločbi deželnega odbora Kranjskega z dne 11. maja t. l. št. 5012 v zadevi rekurza Zeschkovih dedičev proti sklepšč obč. sveta z dne 3. julija in 9. decembra 1894; o vlogi Fr. Železnikarja, v zadevi svoječasno podeljenega mu meščanstva. — Finančnega odseka poročila: o županovem dopisu v zadevi zamenjave sveta za gradnjo domobranske vojašnice in o živinskem prekladišču poleg mestne klavnice; o županovem dopisu v zadevi kredita za nekatere dvojezične ulične table in hišne tablice; o prizivu „Kranjske industrijske družbe“ proti odmerjenju 20% občinske priklade od predpisane jej obrtarine; o magistratovem dopisu v zadevi dovolitve dodatnega kredita 1026 K 34 h za nakup stavišča za novo državno obrtno šolo na Prulah; o prošnji „Dramatičnega društva“ za brezobrestno posojilo 6000 K; o magistratovem dopisu glede nakupa 8 izvodov 4., 5. in 6. snopiča zgodovinskega zbornika „Stara Kranjska“; o prošnji „Surovinskega društva“ čevljarske obrtovalne zadrage v Ljubljani za podporo; o prošnji „Podpornega društva za slovenske visokošolce v Gradcu“, da mu pristopi mestna občina ljubljanska za ustanovnika; o prošnji „Avstro-ogerskega pomoznega društva v Norimberku“ za prispevek; o računskih sklepah; a) potresnega, b) 3% posojilnega in c) regulacijskega zaklada. — Stavbnega odseka poročila: o prošnji posestnika Antona Dečmana v zadevi opustitve projektovanih ulic Sv. Cirila in Metoda; o prošnji istega posestnika v zadevi parcelacije južnega dela njegovega posestva ob Elizabetnej in Kuhnovej cesti; o županovem dopisu glede tlakovanja Gradišča med Erjavčovo cesto in Kongresnim trgom; o županovem dopisu v zadevi rešitve nekih pritožb nekaterih prebivalcev št. Jakobske župe; o prizivu c. kr. inženirja Jaromija Hanuša proti magistratemu odloku v zadevi prezidave gospodarskega poslopja poleg njegove hiše ob Kunovej cesti. — Personalnega in pravnega odseka poročila: o oddaji službe polic. stražnega vodje in nadstražnika ter dveh služeb definitivnih stražnikov; o prošnji upokojenega detektiva Mihe Subra za zvišanje pokojnine; o prošnji nekega magistratnega uradnika za pomaknenje v višji činovni razred. Finančnega odseka po-

ročilo o prošnji necega hišnega posestnika da bi smel dovoljeno mu 3% posojilo uknjižiti na drugem mestu.

Slovensko gledališče. V bodoči sezoni slovenskega gledališča bode nova primadona slov. opere gđ. Marija Nedbalova, nova altistinja pa gđ. Marija Gärtnerjeva, obe učenki operne šole gđ. Marije Pivodove v Pragi.

Pogreb dr. Jana je bil včeraj v Gorjah. Pogreba se je udeležilo »Bralno društvo« in »Ognjegasno društvo«. Navzočno je bilo tudi odposlanstvo ljubljanskih magistratnih uradnikov. Ob grobu so pevci zapeli žalostinko. — Iz Gorij se nam poroča, da je dr. Jan padel raz 400 metrov visoko skalo. Glava njegova je bila popolnoma razbita.

Ljubljanske novice. Mirozov vojaške godbe bode danes zvečer v slovo fem. Höchsmannu, ki odide v Gorico. — Porod na ulici. V soboto zvečer je porodila na Marije Terezije cesti Ivana Šifrer. Mater in dete so z rešilnim vozom prepeljali v deželno bolnico. — Iz žepa ukradeno. Ivanu Lenarčiču nek mlad človek denarnico, a dobil je samo 2 K. — Stepla sta se v Kurji vasi Fran in Anton Marj z nekim delavcem. Polica j je napravil »slog« na ta način, da je vse tri zaprl. — Zgubila je Ana Pogorelec srebrno uro, vredno 23 K in Ivana Zabukovšek srebrno brožo vredno 12 K. Magistratni uradnik g. Iv. Kessler je zgubil listino s 7 petaki. — Ukradeno. Posesniku razstavne lope Mat. Stelzerju nek pleskarski pomočnik iz Rožnih ulic števil. 35 večjo denarno svoto.

S sv. Viš. rij. Na praznik sv. Petra in Pavla je prišlo letos nepričakovano veliko romarjev. Vse se je trlo. Spovedovalo je šest duhovnikov, in pri sv. obhajilu je bilo v dveh dneh nad 1800 romarjev. Izvzemši le dobro uro v soboto večer je bilo ves čas kar najlepše vreme. — S kresom letos nismo imeli sreče. Deževalo je tisti dan pred praznikom sv. Cirila in Metoda ves čas, tako, da gromade še ranositi ni bilo mogoče. Tudi zvečer dež ni prenehal in ves razgled je bil zadelan z gosto meglo. Drugi dan pa je bil povsem drugačen: solnce je pripekalo ves čas in tudi večer je bil lep. Ker prej ni bilo mogoče, počastili smo slovanska blagovestnika sedaj z mogočnim kresom in gromovitim pokanjem topičev. Sicer smo videli od tu ta večer še kakih 7 kresov po slovenskem Korotanu. — Med Podklošтром in Vratami skočil je 5. t. m. popoldne iz poštne vlaka nek Lah in se strašno pobil. Ko so nesrečo zapazili, se je vlak ustavil ter se pomaknil nazaj, da so nesrečneža spravili v kupé. Kaj je groznemu dejanju vzrok, ni znano.

Novo gasilno društvo se snuje v Mariboru. Po zadnji slavnosti gasilcev v Mariboru skoro noben gasilec o dosedanem mariborskem gasilnem društvu noče nič slišati.

Vlak povozil je v Celovcu 18letno Katarino Müller iz Št. Ruperta pri Celovcu. — Na Pragerskem je povozil vlak 19letnega magacinskega delavca Franca Bračiča.

Iz Maribora se poroča, da je na mariborsko policijo došla od županstva v Vuzenici brzojavka, ki trdi, da je pek Nikolaj Meklinič silno sumljiv, da je umoril svojo ženo. Meklinič je bil na mariborskem kolo-dvoru aretovan. Pri njem so našli pismo, iz katerega so posneli, da ima z neko žensko dogovorjen sestanek. Tudi dotično žensko so aretovali.

Iz goriških srednjih šol. Premešeni so iz goriške gimnazije gg. profesorji Scharnagl in Streinz; iz goriške realke gg. profesorji Brandeis in Kastle; prideta pa in sicer na goriško gimnazijo g. prof. Artur Petak z Dunaja, na realko pa g. prof. Ignacij Goldbach iz Litomerice.

Goriško žensko učiteljsko. Pri zrelostnem izpitu na Goriškem slovenskem oddelku c. kr. ženskega učiteljskega je osem gojenk napravilo maturo z odliko, namreč Curk, Gomilšek, Knittl, Lukan, Selles, Strel, Zega in Zupančič. Dvajset jih je napravilo maturo povoljno, namreč Bezljaj, Car, Černič, Debenjak, Eppich, Karlin, Klančič, Košuta, Lenardič, Logar, Martelano, Nöth, Orel, Prindič, Rusnjak, Thaller, Valendič, Wrišer, Žgur in Žic. Dve gojenki morata izpit po počitnicah ponavljati. Med navedenimi gospodičinami so Car, Thaller in Žic Hrvatice.

Iz Kropo nam pišejo: Vest, da so pogorelci v Kropi dobili en vagon nove obleke z Dunaja, je neresnična. — Ravno tako ni resnično, da so pogorelci v Kropi dobili več podpore, kakor so imeli škode. Škoda uradno cenjena znaša 126.000 kron, došli darovi z najvišjim cesarskim darom pa znašajo 10829 K, torej je razvidno, da je škoda za 105.175 K več kakor znašajo do sedaj došli darovi. — Kropa 7. julija 1901. — Fran Hoenigman, župnik.

Strašno bogoskrunstvo se je dogodilo, kakor poročajo »Edinosti«, v noči od 5. na 6. julija v Hrušici pri Podgradu. Nepoznani roparji so odnesli iz župne cerkve v Hrušici ciborij, »hrambico za veliko sv. hostijo z lunulo, 1 kelih, (drugemu so le kupo odlomili), težko pozlačene kvaste dalmatik in 2 srebrna srca z oltarja Matere božje. Najžalostnejše je, da so odnesli posvečeno veliko sv. hostijo in okolo 20 malih hostij, katerih ob vsem iskanju ne morejo najti nikjer. Samo 2 mali sv. hostij so našli na tleh za oltarjem. Škode je okolo 400 K.

Kanal mej Tržičem in morjem. Te dni izda ministerstvo koncesijo za zgradbo kanala mej furlanskim Tržičem in morjem ter je vlada že zagotovila svoj jako izdatni prispevek v ta namen.

Nesreča. Štirinajstletnega sina mizarja Ant. Gregoričiča v Gorici je ranil nek deček s trikotnim orodjem pri igri po nesreči v roko. Vsled tega se je dečku zastupila kri in je umrl.

Ubežal je iz Gorice 18letni Herman Zei, ker ga je mati silila, naj se loti kakoga dela. Deček ima črne lase, nosi črno obleko, kratke hlače z nogavicami, slamnik je obrobjen s črnim trakom.

»Der Süden«, glasilo za politične, kulturne in gospodarske koristi Hrvatov in Slovencev, ki so ga l. 1898 na Dunaju ustanovili nekateri hrvatski in slovenski poslanci, je po sklepu ustanovnikov koncem junija t. l. nehal izhajati. Ker je za list še mnogo stroškov poravnati, prosi upravništvo lista one gg. naročnike, ki so za l. 1899 ali 1900/1901 na dolgu, da blagovolé zaostalo naročnino čim prej poslati pod naslovom: »Der Süden«, Wien, I. Planckengasse 4.

O naših rojakih v Ameriki. Iz Jolietta se poroča, da je padel s kolesa na N. Chicago cesti g. Kornelij Gorup, upravnik »Amer. Slovenca« in knjigovodja tiskarne »slovensko-amerikanskega tiskovnega društva« in se občutno poškodoval. Prenesli so ga v bližnjo hišo g. Ant. Horvata. — Poroča se da je ponesrečil med delom v kamnolomu g. Planinc, predsednik slov. kat. podp. društva sv. Cirila in Metoda.

»Amerikanski Slovenec« in »Bar-num in Bailey«. O predstavah »Barnuma in Baileyja« v Ljubljani piše »Amerikanski Slovenec«: »Kakor posnamemo iz listov, ki so nam došli iz Ljubljane, se niso bili Ljubljančanje v stanu dovelj načuditi ameriki točnosti in naglici. Seveda Ljubljančani — zaspenci! Po našem mnenju so bili za Amerikance ti tipični Ljubljančanje prav toliko zanimivost, kakor za Ljubljano ameriki cirkus«. — Tako sodbo imajo torej ameriki Slovenci o Ljubljančanih. No mi, ki smo tudi Ljubljančani, povemo »Amerikanskemu Slovincu«, da so Ljubljančani, ko so zapuščali cirkus, občudovali tudi ameriki — humbug, ki daleč prekaša ljubljanskega.

Velika slovenska slavnost v Ameriki Dne 3. in 4. julija so v Jolietu praznovali ameriki Slovenci desetletnico on-dotne slovenske fare. V sredo dne 3. julija je bil koncert in predavanje v opernem gledališču v Jolietu. Izborna so se izvrševale naslednje točke: Danilo Fajgel: »Pobratimlja«. Pel moški zbor »Slavec«. Viktor Parma: »Colničku«. Pel mešan zbor. D. Shaw: »Columbia«. Pel šolski zbor učencev in učenk. Dr. B. Ipavec: »Domovini«. Pel moški zbor »Slavec«. »Protector trough the coming night«. Trio, gospica L. Maher, gospod Žagar in gospa Žagar. Govor F. Ka. Bajca. A. Haidrih: »Jadransko morje. Pel moški zbor »Slavec«. J. Žerovnik: »Kukavica«. Pel šolski zbor učencev in učenk. H. Sattner: »Gori, gori na planine«. Čveterospjev z bariton-solo. * * * »Vence narodnih pesmij«. Pel mešan zbor. S. F. Smith: »America«. Peli vsi pevci. — Dne

4. julija ob 8. uri zjutraj je bila slovesna sveta maša, potem slavnostna parada po mestu. Slavnostni sprevod so otvorili kolesarji prvega slovenskega amerikega kolesarskega društva »Ilirija«, za njimi je korakala mestna policijska straža, potem mestni ognjegasci, mestni odborniki z županom v kočijah, potem pa je korakalo 16 društev z zastavami in tremi godbami. Ob 1. uri popoldne se je pridela na Riveriew parku ljudska veselica s kolesarsko in konjsko dirko, ob 3. uri je govoril burno odobran slavnostni govor William A. Bowles, reprezentant postavodajalne zbornice Illinois. Ta slavnost je tudi Slovincem v stari domovini pokazala, kako velik ugled uživajo njihovi bratje v Ameriki. V zalogi »Amerikanskega Slovence« je izšla o tej slavnosti na 32 straneh knjiga, ki prinaša natančen opis te velepomembne slavnosti

Cirkus Barnum in Bailey ponesrečil. V Beuthenu se je cirkusu Barnum in Bailey zgodila velika nesreča. Pri tretjem vlaku se je zlomila zavornica in ta je v polnem teku priletel v drugi Barnumov vlak. Dve osebi od cirkusovih uslužbencev ste mrtvi, sedem oseb je pa težko ranjenih. Mnogo konj je mrtvih.

Anarhisti. Laška vlada z vso silo zasleduje anarhiste. Odposlala bode zopet mnogo novih policijskih agentov v amerike združene države, da bodo nadzorovali on-dotne anarhiste. V soboto je bil v Rimu aretovan glasoviti anarhist Pallerini. V Rimu in treh drugih gornjetalskih mestih je policija odkrila štiri nove anarhističke družbe.

Semenj v ognju. V soboto je bil kakor se poroča iz Bruslja, ves semenj v Namurju v par trenutkih v ognju. Ogenj se je vnel v cirkusu.

Država Tibet v Aziji odpošlje v Petrograd odposlanstvo, ki bode prilo, naj Rusija sprejme pokroviteljstvo nad Tibetom. Rusi bodo s tem zopet mnogo pridobili.

Društva.

(Ciril-Metodova podružnica v Šiški) storila je s priredbo včerajšnje veselice za letos svojo dolžnost ter pridobila za vedno potrebno blagajno dobro došli prispevek. Živahno vdeležbo so povzročili: govor pred g. družb. predsednika Tomo Zupana, pevski zbor in polnoštevilna meščanska godba, materialni uspeh pa marljivo prodajalke in blagajničarica gđ. Helena Zakotnikova. Velezaslužni družbeni predsednik je v daljšem govoru razložil namen in delovanje ter vspehe družbe, priznal vsemu nekaterih krogov za obstanek in okrepanje društva ter želel, da se razširja zanimanje in požrtvovalnost v vedno nove in širše plasti slovenskega naroda. Visokoč. g. govorniku zahvalivši se je povdarjal g. D., da je monsignor T. Zupan skrben oče mnogih otrok, katerim mati Ciril-Metodova družba drobi hrano v domači besedi. — St. Viški pevski zbor je želel za prepevanje tako ljubkih narodnih pesmi živahno pohvalo. — Meščanska godba 23 mož, pod vodstvom g. Beniškega je častno vršila svojo nalogo. — Val. Vodnika spominska ploča bila je kakor vsikdar, spodobno okrašena, vrt z zastavami dekoriran, postrežba točna, pijača in jed dobra, in mnogobrojno občinstvo zadovoljno se zabavajoč do 10. ure.

(Trgovsko bolniško podporno društvo v Ljubljani) imelo včeraj v »Mestnem Domu« svoj letošnji obč. zbor. Koncem l. 1900 je imelo društvo 551 pravih članov. Društvo je pomagalo bolnim članom v 144 slučajih ter je v ta namen izdalo 9234 K 08 v., podpor je društvo dalo devetim članom 4135 K. Vse društveno premoženje je znašalo 225.150 K 46 v. Za slovenska poročila se ni nihče oglašil!

(Društva avstr. železničnih uradnikov skupina v Ljubljani) zborovala je včeraj popoldne pri Maliču, da voli novo predsedstvo, ker je dosedanje odstopilo. Voljen bil je predsednikom gosp. Ivan Svetek, višji oficijal južne železnice, prvim podpredsednikom gospod Viktor Hrašovec, oficijal c. kr. državne železnice, in drugim podpredsednikom gospod Josip Kosmath, adjunkt južne železnice. Pri dopolnilnih volitvah v odbor bil je zopet voljen gospod Makso Jeglič in novo voljen gospod Fran Kokalj, oba adjunkta c. kr. državne železnice.

(Družbe sv. Cirila in Metoda) 183. vodstvena seja je bila 4. julija 1901 v družbinih prostorih »Narodnega doma«. Navzoči: Tomo Zupan (prvomestnik), dr. Dragotin vitez Bleiweis-Trsteniški, Martin Petelin (blagajnik), Luka Svetec (podpredsednik), dr. Ivan Svetina, Ivan Šubic in Anton Žlogar (tajnik); od nadzornistva Oroslov Doleneč. Prvomestnik Tomo Zupan otvori

ob 3. uri popoldne sejo. Spominja se pokojnega, za družbo jako delalnega bivšega prvomestnika prve ljubljanske podružnice in družbinega razsodnika Ivana Gogola, predsednika notarski komori ter pokojnih družbinih dobrotnikov: župnika Ivana Debeljak in trgovca Mihaela Pesjak. Vsled sožalja in v počestčenje njihovega spominja so navzočniki na prvomestnikov poziv ostali raz svoje seže. — Obširno prvomestnikovo poročilo glede korakov, ki jih je storil v prosepah družbinega gmotnega stanja pri raznih rodoljubih, se sprejme na znanje. — Blagajnik je izkazal od 1. jan. do 4. jul. t. l. 1910773 K dohodkov in 1933841 K stroškov; torej 23068 K primanjkljaja. Ko se določi vspeh XVI. veliki skupščini v Mariboru 8. avgusta t. l. in se rešijo došle vloge, zaključni prvomestnik sejo ob 6. uri zvečer.

Darovi.

Za nagrobni spomenik kapelanu Rataelu Winklerju blagovolili so darovati sledeči p. n. gg.: Janez Klemen, kapelan v Leskovcu 5 K. Francšek Koželj, kapelan v Šmarjeti 4 K. Stanko Pehar, kapelan v Stari Loki 10 K. Josip Vole, župnik v Velikih Poljanah 4 K. Karol Kumer, kapelan v Konjicah 5 K. Kazimir Grapnik, Dašnica pri Leleznikih 2 K 10 v. Ivan Baloh, kapelan v Šmariji 2 K. Jakob Porenta, župnik v Stopičah 3 K. Janko Zakrajšek, župnik v Vavtivar 3 K. Martin Nemančič, župnik v Brusnicah 2 K. Dr. Josip Marinko, c. kr. profesor v Novem mestu 4 K. Prijatelji Winklerjevi iz Mešen 6 K. Dobrotniki in prijatelji iz Mirne 10 K. Fran Oswald, c. kr. katehet v Idriji 5 K. Josip Koblar, kapelan v Rbniči 5 K. Jožef Novak, dekan v Radovljici 5 K. Šimen Kukec, pivovar v Žalcu 10 K. Andrej Grčar, nadučitelj v Radovljici je nabral med prijatelji in častilci ranjcega Winklerja 53 K in sicer so darovali: Alojzij Žebre, c. kr. sod., ristav v Radovljici 10 K. Dr. Ivan Vilfan, odvetnik 2 K. Fran Rekar, c. kr. sod. pristav 2 K. Oton Homan, trgovec v Radovljici 2 K. Fran Pretner, trgovec v Radovljici 2 K. Vinko Hudovernik, tajnik mest. hranil, 2 K. Andrej Grčar, nadučitelj v Radovljici 2 K. Jurij Auer, zasebnik v Begunjah 2 K. Hugon Turk, živinozdravnik v Radovljici 1 K. Leopold Fürsager, trgovec v Radovljici 1 K. F. Korošič, merosodec v Radovljici 1 K. Anton Praprotnik, posestnik v Radovljici 1 K. Fran Zupanc, župan v Lancovem 1 K. Neimenovane iz Radovljice 16 K. Blag. go-spa E. Oman, učiteljica iz Begunj 2 K. Gđ. Miška Rasinger, učiteljica iz Radovljice 2 K. Gđ. Kati Drol, učiteljica iz Bleda 2 K. Gđ. Franjica Pogačnik, učiteljica iz Ribnega 2 K. — Vsem velecejenjem darovalcem se najljudneje zahvaljujem in ob jednem prosim vse njegove tovariše in prijatelje, ako še kdo namerava kaj podariti, naj bi blagovolil to kmalu storiti.

Z vsem spoštovanjem

Josip Hartman,
kapelan v Šmihelu pri Novem mestu.

VII. izkaz darov za pogorelce v Gorenji vasi.

Do incl. 6. julija: Župni uradi: Srednja vas, Bohinj 33 K 32 h. Toplice 35 K. Loški potok 30 K. Col 12 K 45 h. Šmarjeta 10 K. St. Rupert 20 K. Kokra 10 K; dekan Arko Idrija, privatno, 50 K. župnik Janez Gerčar, Dob. 40 K. župnik Karlin, Smlednik, 20 K. Bog povrni stotero!

Pomožni odbor Gorenja vas, dne 6. julija 1901.

Matej Pintar, načelnik.

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj, 8. julija. Včeraj se je zopet vršila velikanska jubilejna procesija.

Dunaj, 8. julija. Listi poročajo, da je v krščansko-socijalnem delavstvu dunajskim navstal razdor. Na shodu v Landstrasse se je del kršč. soc. delavcev odtrgal od dosedanje organizacije in ustanovil novo stranko pod imenom »kršč. soc. ljudska organizacija«. Ustanovitelj je poslanec Prochazka.

Isl. 8. julija. Kralj danski je došel sem in bil od cesarja na kolo-dvoru sprejet. V kratkem pride sem kraljica Viljemina holandska, da prosi cesarja Franca Jožefa za posredovanje za Bure.

Zofija, 8. julija. Obtožba glede nameravanega umora rumunskega kralja se je opustila.

Berolin, 8. julija. Dejstvo, da cesar ni potrdil liberalnega mestnega svetovalca Kaufmanna II. županom, vzbuja pozornost, ker je vsled tega došlo do konflikta mej cesarjem in državnim ministerstvom.

